

Publicarea volumului 101 de prozo-poeme, este pentru prof.dr. Ioan Hotea, un act temerar pentru simplul motiv că autorul s-a aventurat într-un spațiu prin care nu a mai călcat. Ambiția și tenacitatea l-au determinat să culeagă într-un timp record peste o sută de texte cu mai mult sau mai puțină pretenție de poezie. De aceea se justifică și titlul volumului, ÎNCEPUTURI, pentru că nu-i așa, orice lucru are un început. Și așa cum spunea Platon: „Începutul este cea mai importantă parte a unei lucrări”, iar Ralph Waldo Emerson: „Fiecare artist a fost la început un amator.”

Ne așteptam de la un specialist în folclor, în etnofilozofie, să-și găsească filonul de inspirație în creația populară pe care o cunoaște foarte bine. Dar nu se întâmplă așa. Multe din temele abordate le găsim sub o formă sau alta în cărțile publicate până acum.

Ne punem fireasca întrebare de ce, cele 101 de texte sunt catalogate ca prozo-poeme ? Ideea mi se pare inspirată: prozo-poemul este și o specie lirică sub forma unor proze scurte în care se renunță la caracteristicile tradiționale ale poeziei. (Poemul fiind o specie a poeziei epice, cu caracter, filozofic, istoric, eroic,mitologic,legendar etc.) Ioan Hotea produce și o inovație: textele sale se caracterizează prin prin absența structurii prozodice legate de rimă, ritm, dar păstrează formal structura versului și al strofei, elemente specifice versului liber. Mesajul este precis, autorul evitând deliberat exprimarea mesajului cu ajutorul imaginilor expresive, al rimei, al ritmului etc. Limbajul este concentrat, concret, fără figuri de stil prin care să modifice înțelesul propriu al unui cuvânt sau construcție gramaticală uzuală.

Vom întâlni doar câteva epitete, doar câteva comparații, metafore,câte un oximoron, personificări și de câteva ori interogația poetică sau invocația retorică. Cele cinci părți ale cărții: *Poetul, Dimensiunea falsă a minciunii, Rațiune,Dreptate și simțire, Divinitate și natură, Revelația iubirii, Etnofilosofie în versuri*, par inegale din punctul de vedere al construcției poetice, al limbajului, a logicii exprimării. Desigur acest lucru este dictat de temele abordate, așa cum spuneam unele întâlnite și în cărțile anterioare, chiar dacă acestea au caracter de cercetare, caracter științific.

De la bun început Ioan Hotea își exprimă crezul liric, mai precis propriile convingeri despre arta literară și despre aspectele esențiale ale acesteia. Autorul își dezvăluie concepția despre poezie despre rolul poetului (relația poet - creație/ inspirație; raportul poetului cu lumea sau cu divinitatea; rolul său social), despre ce “înseamnă să fii scriitor sau poet” (*Nimic mai mult, Mai mult decât atât, Rătăcirii, Îndemn, Poetul etc.*).

În cele cinci părți ale volumului, Ioan Hotea abordează o tematică variată: minciuna, iubirea, natura, condiția umană (viața, moartea, fericirea, suferința, eșecul), destinul omului, aspirația spre ideal, raportul dintre om și Dumnezeu, despre dreptate, atitudinea de revoltă și critica moravurilor societății. Nu puține sunt și textele dedicate frumuseților naturii care dau liniște sufletească, unde autorul se regăsește pe el însuși. De subliniat este și modul în care amintirile sunt structurate pe două planuri principale : unul al memoriei afective și celălalt al amintirilor dictate de curgerea firească a vieții. Remarcăm textele din capitoul “*Dimensiunea falsă a minciunii*” și “*Revelația iubirii*”, care se disting prin coerența ideilor și a imaginilor artistice, cât și prin profunziunea ideilor exprimate.

În concluzie, așa cum spune un vechi proverb arab „Începutul pomului se află în sâmbure”, **da r un adevăr incontestabil îl spune și Emil Cioran** : „Orice gânditor, la început de drum, e silit să opteze, fără voia lui, între dialectică și salcia plângătoare.”

Salutăm demersul literar a prof.dr.Ioan Hotea, dorindu-i să persevereze, „îmbrăcându-și mereu gândul în cuvinte frumoase”

Prof.dr. Ioan Dorel Todea

24.XII. 2016

Hotea Ioan a publicat următoarele cărți :

- VALEA STEJARULUI – studiu monografic și de geografie umană, Editura Echim, 2005;
- Valea Stejarului – graiul și folclorul obiceiurilor, 2006;
- Vadu Izei – o filă din istoria Maramureșului, Studiu monografic și de geografie istorică, 2008;
- Etnofilosofie maramureșană, 2010;
- Magic și magie în filosofia ocultă, 2010;
- Dimensiuni etnofilosofice în gândirea tradițională, 2010;
- Din misterele iubirii filosofice, 2011;
- Mituri, rituri și orizonturi magice în etnofilosofie, 2011;
- Ioan Hotea în “Cuvânt în timp”, Antologie de poezie, proză și eseistică, 2011;

- ESEUL TAINELOR IUBIRII, Dimensiuni etnofilosofice ale iubiri telurice, 2013;
- Mituri, rituri și orizonturi magice în etnofilosofie, 2014 (ediția a II-a);
- Adevăr dreptate și minciună, editura Grinta, 2015;
- Începuturi, 101 prozo-poeme, editura Grinta , 2016.